

Un dia com el d'avui, fa 78 anys, es proclamava la **II República**, fruit de la voluntat popular i d'un anhel dels pobles d'Espanya: el d'una societat plenament democràtica i socialment més justa. Un cartell de l'època ens ho diu amb una senzilla frase: 14 d'abril de 1931, una esperança.

A la nounada República l'esperaven tasques gegantines, fruit de l'endarreriment democràtic en el que s'havia desenvolupat la societat espanyola. També comptava amb poderosos enemics que, diguin el que diguin els nous propagandistes del franquisme disfressats d'historiadors o polítics civilitzats, van treballar des del primer dia de vida de la República per aconseguir la seva destrucció o, si més no, la seva desnaturalització.

Després de gairebé aconseguir la desvirtualització de la República, van ser vençuts netament pel Front Popular en una gesta electoral que un altre cartell de l'època també recorda: 16 de febrer de 1936, una victòria.

Vençudes, però no disposades a acceptar la seva derrota, les forces feixistes i reaccionàries enemigues de la República es van llançar pel camí de la seva destrucció. Fracassat el cop d'estat militar per la decidida lluita de les forces obreres i populars, van començar una llarga i cruenta guerra amb l'objectiu declarat de recuperar els seus privilegis de sempre, encara que fos a costa de la sang de milers i milers de víctimes innocents.

En aquesta tasca no es van trobar sols. Les potències feixistes europees van col·laborar a plena llum amb les forces franquistes sense que els països democràtics fessin res més que no fos mirar cap a un altre costat, abandonant a la seva sort el legítim govern de la República. Esperaven així apaivagar al feixisme, sense comprendre que aquella guerra era només la primera batalla d'una llarga lluita que només podia acabar amb la derrota del feixisme a tot el món. Només uns pocs ho van entendre i van venir aquí, a lluitar al costat de la República.

Avui és especialment un dia per recuperar la memòria de les persones, de totes aquelles que van defensar la República, moltes vegades pagant amb la seva vida, a totes aquestes persones a les quals, encara avui, alguns neguen el seu record:

- als milicians que van lluitar al front d'Aragó i als brigadistes que van defensar Madrid
- als soldats que van travessar l'Ebre i als que es van gelar a Terol
- a les víctimes dels bombardejos feixistes sobre les ciutats i a les que jeuen a les cunetes de les carreteres
- als exiliats que van patir fam, fred i humiliacions a la platja d'Argelers i a les dones que van parir a Elna
- als homes deportats a Mauthausen i a les dones que van enviar a Ravensbrück
- als guerrillers que no es van rendir, sinó que fusell en mà van seguir lluitant per la llibertat i per un món més just
- a totes les persones que van ser assassinades, perseguides o torturades
- a tota la gent que va lluitar per la Segona República i a tota la que va morir amb l'esperança que un dia arribés la Tercera

A tots ells, per totes elles, en memòria seva, visca la República!